

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 003179 16 Rev
Brčko, 05.10.2016. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Kaurinović Damjana kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca „FERRERO“ SPA Piazzale Pietro Ferrero, 1-12051 Alba (CN) Italy, koga zastupaju punomoćnici Salihagić Amir i Mušija Armin, advokati iz Sarajeva, protiv tuženog „EMA COMPANY“ d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, koga zastupa zakonski zastupnik M.Č. i punomoćnik Mulahalilović Osman, advokat iz Brčkog, radi povrede prava na žig i naknade štete, odlučujući o revizijama tužioca i tuženog izjavljenim protiv presude Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 003179 15 Gž 3 od 11.03.2016. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 05.10.2016. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Revizije tužioca „FERRERO“ SPA Italy i tuženog „EMA COMPANY“ d.o.o. Brčko izjavljene protiv presude Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 003179 15 Gž 3 od 11.03.2016. godine se ODBIJAJU.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 003179 07 P od 18.06.2015. godine odlučeno je kako slijedi:

„I Utvrđuje se da je tuženi Društvo za proizvodnju i trgovinu „EMA COMPANY“ d. o. o. Brčko distrikt BiH, Cerik bb., uvozom, distribucijom, prodajom i nuđenjem na prodaju na području Bosne i Hercegovine proizvoda „DIAMOND“ i „GO FRESH“ proizvođača „Solen“ iz Turske, počinio povredu prava na žigove tužioca međunarodno registrirane, koji važe na teritoriji Bosne i Hercegovine i to žigove broj: IR 783578, IR 783646, IR 783985, IR 668171, IR 719821, IR 719551, IR 782756, IR 665564, IR 659769.

II Nalaže se tuženom da prestane sa uvozom, prodajom i distribucijom na prodaju i stavljanje na tržište proizvoda DIAMOND i GO FRESH u obliku, omotu i pakovanju identičnom ili zbunjujuće sličnom, istim od proizvoda tužioca FERRERO ROSCHER, KINDER BUENO i DUPLO, te se istom zabranjuje vršenje bilo kojih aktivnosti koje bi vrijeđale pravo tužioca.

III Nalaže se tuženom da uništi preostale sporne proizvode koji su još u njegovom posjedu u prisustvu tužioca unutar 30 dana od dana pravosnažnosti presude. Tuženi će snositi sve troškove uništenja.

IV Tuženom se nalaže da povuče sa tržišta, tačnije veleprodajne i maloprodajne mreže sve preostale sporne proizvode u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

V Obavezuje se tuženi da na ime naknade štete isplati tužiocu slijedeće iznose i to:

- 15.566,44 KM na ime materijalne štete sa zakonskom zateznom kamatom počev od 21.06.2007. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, te iznos od:
- 15.000,00 KM na ime nematerijalne štete sa zakonskom zateznom kamatom počev od 18.06.2015. godine kao dana presuđenja, pa do isplate, sve u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

VI Sa viškom tužbenog zahtjeva tužilac, SE ODBIJA.

VII Određuje se da ova presuda ima biti objavljena u jednim dnevnim informativnim novinama na području BiH na trošak tuženog.

VII Tuženi je dužan naknaditi tužiocu troškove parničnog postupka u iznosu od 3.872,97 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Presudom Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 003179 15 Gž 3 od 11.03.2016. godine odlučeno je na slijedeći način:

„Žalba tužitelja „FERRERO“ SPA Italy, se ODBIJA.

Žalba tuženog „EMA COMPANY“ d.o.o. Brčko se djelimično usvaja, PREINAČAVA presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 003179 07 P od 18.06.2015. godine: u stavu V, alineja dva izreke presude, tako što se ODBIJA u cijelosti zahtjev tužitelja za naknadu nematerijalne štete u iznosu od 15.000,00 KM i u stavu VII izreke presude (kojim je odlučeno o troškovima postupka), tako što se obavezuje tužilac „Ferrero“ S.P.A. da naknadi tuženom „EMA COMPANY“ d.o.o. Brčko troškove parničnog postupka u iznosu od 1.884,00 KM u roku od 30 dana po dobijanju presude, dok se prvostepena presuda u stavu I, II, III, IV, V, alineja jedan, kojim je određena obaveza tuženog na isplatu naknade materijalne štete i stavu VII (kojim je određena objava presude u jednim dnevnim informativnim novinama na trošak tuženog) POTVRĐUJE.

Prvostepena presuda iz stava VI izreke ostaje neizmijenjena.“

Protiv navedene presude tužilac „FERRERO“ SPA Italy i tuženi „EMA COMPANY“ d.o.o. Brčko (revidenti) su blagovremeno izjavili revizije.

Tužilac pobija presudu žalbenog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u dijelu kojim je preinačena prvostepena presuda u stavu petom,

alineja druga (odbijen je zahtjev tužioca na naknadu nematerijalne štete) i u stavu osmom izreke kojim je odlučeno o troškovima postupka (omaškom je u izreci drugostepene presude navedeno da se presuda preinačava u stavu sedmom, u mjesto osmom, kako je pravilno), zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da reviziono vijeće Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine reviziju uvaži, drugostepenu presudu ukine, te predmet vrati na ponovno suđenje istom ili drugom vijeću, odnosno da pobijanu presudu, kao i prvostepenu presudu preinači i usvoji tužbeni zahtjev tužioca u cijelosti, te tužiocu dosudi troškove postupka prema troškovniku punomoćnika tužioca. Za sastav revizije traži iznos od 1.895,40 KM (iznos od 1.620,000 KM + 17% PDV-a od 275,40 KM).

Tuženi je izjavio reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (reviziono vijeće) reviziju uvaži i pobijanu presudu žalbenog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine preinači u smislu člana 359. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Za sastav revizije po AT sa PDV-om traži naknadu u iznosu od 1.210,95 KM i taksu na reviziju po odluci suda.

Revizije tužioca i tuženog nisu osnovane.

Pobijanom presudom žalbenog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odlučeno je kao u izreci iz razloga datih u obrazloženju te presude, a koji se svode na to da je prvostepeni sud, po ocjeni žalbenog vijeća pravilno odlučio o tužbenom zahtjevu tužioca u svemu osim o dijelu zahtjeva za naknade nematerijalne štete, pa je u tom dijelu prvostepena presuda preinačena, a slijedom toga preinačena je i odluka o troškovima postupka, a prvostepena presuda je ostala neizmijenjena u stavom šestom izreke, jer tužilac u tom dijelu istu nije pobijao, a tuženi nema pravni interes da pobija prvostepenu presudu u odbijajućem dijelu.

Zaključak žalbenog vijeća da je prvostepeni sud pravilno primijenio materijalno pravo, odnosno odredbe Zakona o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini (važećem u vrijeme podnošenja tužbe) na utvrđeno činjenično stanje koje se svodi na slijedeće: da je tužilac proizvođač čokoladnih pralina „FERRERO ROCHER“ i čokoladnih vafl proizvoda „Kinder bueno“ i „duplo“ i vlasnik prava na žigovima registrovanim kod Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine na period registracije 29.01.1997. godine do 29.01.2017. godine, kojim je za proizvod „FERRERO ROCHER“ zaštitio ambalažu-pakovanje proizvoda, ambalažno pakovanje samog proizvoda, te sam proizvod, a za proizvode „Kinder bueno“ i „duplo“ zaštitio je sam proizvod, sastav proizvoda i formu pakovanja, a tuženi je proizvode iste ili slične vrste, turskog proizvođača „Solen“ pod nazivom „Diamond“ i „GO FRESH“ uvezio, distribuirano i prodavao na tržištu Bosne i Hercegovine, te kako se radi o istim ili sličnim proizvodima, čije je pakovanje, oblik, kao i dizajn vrlo sličan proizvodima tužioca samo drugog naziva, a što prosječnog potrošača dovodi u zabludu, pa postoji mogućnost zamjene u prometu navedenih proizvoda. Prosječan kupac, zbog njihove sličnosti, s obzirom da se radi o proizvodima iste vrste (čokoladne praline i čokoladni vafl proizvodi), samo drugog naziva, zbog oblika pakovanja, ambalaže proizvoda i ostalih elemenata koji su zaštićeni žigom tužioca na ambalaži, bez obraćanja posebne pažnje ne može primijetiti razliku između navedenih proizvoda.

Kako nosilac žiga (registrovanog kod nadležnog instituta) ima isključivo pravo na obilježavanje robe žigom za koju je poznat i isključivo pravo upotrebe žiga u privrednom prometu, a to je tužilac u ovom sporu, a nikako tuženi, koji je na tržištu prodavao proizvode „DIAMOND“ koji podražava registrovan žig tužioca (pakovanjem proizvoda, pakovanjem pojedinačnog proizvoda i samog proizvoda) za proizvode „FERRERO ROCHER“. Takođe je prodavao i proizvode pod nazivom „GO FRESH“, koji svojim pakovanjem, vrstom proizvoda, oblikom proizvoda (na ambalaži), dominantnom bojom, sastavom proizvoda podražava registrovan žig tužioca za proizvode „Kinder bueno“ i „duplo“.

Nema sumnje da, i po ocjeni revizionog vijeća, postoji mogućnost zabune navedenih proizvoda na tržištu kod prosječnog potrošača, te da je na taj način tuženi povrijedio žig tužioca zaštićen kod Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine, a revizijom tuženog ne dovodi se u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude žalbenog vijeća u dijelu kojim je potvrđena prvostepena presuda (utvrđena je povreda prava na žig, naloženo je tuženom da prestane sa uvozom i prodajom tih proizvoda, te da uništi preostale količine istih i povuče ih sa tržišta, kao i da tužiocu naknadi materijalnu štetu na ime ostvarene dobiti prodajom proizvoda „Diamond“ i „Go Fresh“ u periodu od 2005. godine do 2007. godine, prema procjeni vještaka finansijske struke Živković Miodraga), pa je reviziju tuženog kao neosnovanu valjalo odbiti.

Razlozi žalbenog vijeća ovog suda za preinačujući dio prvostepene presude kojim je odbijen zahtjev tužioca za naknadu nematerijalne štete su jasni i koncizni da pravo na naknadu nematerijalne štete pripada fizičkim licima, a ne pravnim licima (tužiocu) kod kojih može doći do povrede poslovnog ugleda, ali je obaveza tužioca da to i dokaže, a što tužilac, kako je pravilno zaključilo žalbeno vijeće, nije dokazao. Naime, tužilac nije dokazao da je zbog navedenog narušen njegov poslovni ugled, te da je uslijed toga pretrpio štetu, pa je taj dio njegovog zahtjeva odbijen, a odluka o troškovima je slijedom toga, takođe preinačena i o troškovima postupka pravilno odlučeno (presuda Osnovnog suda Brčko distrikta broj 96 o P 003179 07 P donesena je 18.06.2015. godine, a odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP-3310/14, na koju se tužilac kao revident poziva donesena je 27.10.2015. godine), pa je i revizija tužioca, po ocjeni ovog vijeća, neosnovana.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude, na osnovu člana 357. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14).

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damjan Kaurinović